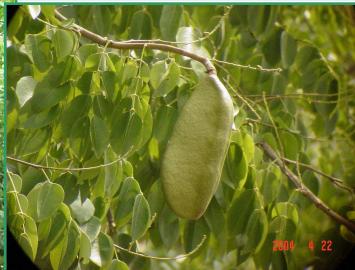

มะค่าโมง

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Afzelia xylocarpa* (Kurz) Craib

ชื่อพื้นเมือง มะค่าโมง (นครราชสีมา); เขง, เบง (เขมร – สุรินทร์); บิง (ชอง – จันทบุรี); ปิ่น (ชาวนน – นครราชสีมา); มะค่าโมง, มะค่าใหญ่ (ภาคกลาง); มะค่าหลวง, มะค่าหัวคำ (ภาคเหนือ)

ชื่อวงศ์ LEGUMINOSAE – CAESALPINIOIDEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น มะค่าโมงเป็นไม้ต้นขนาดใหญ่ สูงได้ถึง 30 เมตร แตกกิ่งต่ำ เรือนยอด

เป็นพุ่มแผ่กว้าง เปลือกสีน้ำตาลอ่อน หรือชมพูอมน้ำตาล

ใบ ใบประกอบแบบขนนก เรียงสลับกัน ใบย่อย 3 – 5 คู่ ใบย่อยรูปไข่แกมรูปขอบขนาน ปลายใบมน มักจะเว้าตื้น ๆ ตรงกลาง โคนใบมนหรือตัด

ดอก ดอกเป็นดอกช่อ ออกที่ปลายกิ่ง กลีบเลี้ยงสีเขียว 4 กลีบ กลีบดอกสีชมพู 1 กลีบ ออกดอกเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน

ผล ผลเป็นฝักแบน เปลือกแข็ง หนา ฝักแก่แตกออกเป็น 2 ซีก เมล็ดแข็งสีน้ำตาล มีเยื่อหนาแข็งรูปถ้วย สีเหลืองสด หุ้มส่วนหัวของเมล็ด ออกผลเดือนมิถุนายน – สิงหาคม

แหล่งที่พบ ป่าดิบแล้ง แนวเชื่อมต่อระหว่างป่าเต็งรังและป่าดิบแล้ง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร เมล็ดอ่อน รับประทานสด หรือต้มให้สุก เมล็ดแก่นำมาคั่ว และกะเทาะเปลือกออกแช่น้ำให้นิ่ม รับประทานได้

รส หวาน มัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด